

TĂIEREA PRĂJITURII DE ANUL NOU (VASILOPITA) LA PATRIARHIE

La ora 18.00 din ultima zi a anului, pe 31 decembrie 2019/13 ianuarie 2020, a avut loc ceremonia tăierii prăjiturii de Anul Nou (Vasilopita) în Sala de Primire a Patriarhiei.

La ceremonie au fost prezenți Consulul General al Greciei în Ierusalim, domnul Christos Sophianopoulos, arhiepiscopii aghiotafigi și alți părinți aghiotafigi, părintele Kamarasis, Arhimandritul Nectarie, preoții și administratorii Catedralei Sf. Iacob, membrii locali ai Comunității din Ierusalim, călugări și mulți pelerini, care au umplut Sala.

La începutul ceremoniei, Preafericitul Părinte al nostru și Patriarh al Ierusalimului S-a adresat celor prezenți după cum urmează:

„Și Care, la timpul cuvenit, Și-a făcut cunoscut cuvântul Său, prin propovăduirea încredințată mie, după porunca Mântuitorului nostru Dumnezeu” (Tit 1: 3), spune Sfântul Pavel. „La timpul cuvenit, Și-a făcut cunoscut”, însemnând viața veșnică; căci Evanghelia cuprinde toate lucrurile, ceea ce ne este dat în timpul prezent ... și cele ale viitorului, care duc la viața veșnică”, spune Sfântul Teofilact, interpretând cuvintele lui Pavel.

Harul Peșterii primitoare de Dumnezeu din Betleem, unde de curând am sărbătorit marea taină a Întrupării lui Dumnezeu Cuvântul și Mântuitorul nostru Iisus Hristos din trupul curat al Pururea Fecioarei Fecioarei Maria, ne-a adunat pe toți la Scaunul sfânt al Venerabilei noastre Patriarhii a Ierusalimului, pentru a mulțumi încă o dată Sfântului Dumnezeu Trinitar pentru începutul Anului Nou al bunătății Sale.

Spunem „intrarea Anului Nou, a Bunătății Sale”, pentru că, după înțeleptul Pavel, „El ne-a mântuit, nu din faptele cele întru dreptate, săvârșite de noi, ci după a Lui îndurare, prin baia nașterii celei de a doua și prin înnoirea Duhului Sfânt, Pe Care L-a vărsat peste noi, din belșug, prin Iisus Hristos, Mântuitorul nostru”(Tit 3: 5-6).

Aceasta înseamnă că Sfânta Biserică a lui Hristos, care este trupul Său omenesc și dumnezeiesc, înțelege și interpretează sensul Timpului istoric, care este în conformitate cu viața pământească a omului în Hristos și pentru Hristos, așa cum propovăduiește Sfântul Pavel: „Iar când a venit plinirea vremii, Dumnezeu, a trimis pe Fiul Său, născut din femeie, născut sub Lege,, Ca pe cei de sub Lege să-i răscumpere, ca să dobândim înfierea” (Gal. 4: 4-5).

Cu alte cuvinte, Timpul nostru istoric ca finalizare, și anume hotărârea înțelepciunii lui Dumnezeu, pe de o parte, și ca recompensă – după Ecumenios – pentru adoptarea noastră de sus și prin promisiune, după cuviință, pe de altă parte, devine pe deplin cuprinzător ca începutul, mijlocul și sfârșitul. Și aceasta se datorează faptului că – potrivit lui Pavel – „Iisus Hristos, ieri și azi și în veci, este același” (Evrei 13: 8).

Dumnezeu Cuvântul Întrupat, Domnul nostru Iisus Hristos, fiind fără început și prin Întruparea Sa cu început, El este timpul prezent în Biserica Sa, în care se arată trecutul și viitorul timpului actual; „Deci, dacă este cineva în Hristos, este făptură nouă; cele vechi au trecut, iată toate s-au făcut noi”(2 Cor. 5:17).

Prin aceste cuvinte ale lui Pavel, este clar că Biserica introduce veșnicia în Hristos în realitatea noastră istorică și luminează și este extinsă spre ea. Și în cadrul Bisericii, unde așa cum am menționat anterior, timpul devine anotimp (kairos), și anume cantitatea devine de calitate, potrivit lui Ammonios, amintirea trecutului devine amintire în Hristos. Iar speranța în viitor devine nădejde în Hristos. Din acest motiv,

Sfântul Pavel propovăduiește și apelează la cuvintele profetului Isaia (49: 8): „Căci zice: “La vreme potrivită te-am ascultat și în ziua mântuirii te-am ajutat”; iată acum vreme potrivită, iată acum ziua mântuirii, ”(2 Cor. 6: 2).

Această „vreme potrivită și zi a mântuirii” se referă atât la timpul liturgic al pomenirii și al încuviințării Mântuitorului nostru Iisus Hristos la omenirea noastră, și anume în tăierea Lui împrejur în trup, care se ține la trecerea ciclică a timpului, și la pomenirea Părintelui nostru printre Sfinții Vasile cel Mare, Arhiepiscopul Cezareei Capadociei, în cinstea cui avem tradiția în Biserică de a tăia Prăjitura de Anul Nou, care îi poartă numele în limba greacă (Vasilopita).

Această primire festivă, modestă și plină de bucurie ne cheamă să auzim sfatul Sfântului Pavel: „ Și să vă înnoiți în duhul minții voastre, și să vă îmbrăcați în omul cel nou, cel după Dumnezeu, zidit întru dreptate și în sfințenia adevărului”(Efeseni 4, 23-24).

Iată, dragi frați și surori, modul în care suntem chemați să sărbătorim intrarea Anului Nou, ținând cont „ că pe pământ [...] sunt(em) străini și călători” (Evrei 11:13). „Deci, dar, până când avem vreme, să facem binele către toți, dar mai ales către cei de o credință cu noi” (Gal. 6:10).

Având în vedere noțiunea de rotație a timpului în Hristos, Dumnezeu nostru, să rugăm pe Născătoarea de Dumnezeu și Maica Domnului, Pururea Fecioara Maria, împreună cu Părintele nostru printre Sfinți Vasile, care a înfrumusețat moravurile oamenilor, să mijlocească la Mântuitorul și Dumnezeu nostru Care a fost tăiat împrejur în trup, pentru pacea lumii și mai ales pentru Orientul Mijlociu, care a suferit mult sub amenințarea războiului din regiunea noastră. Și cu imnograful să spunem: „toate lucrurile Domnului, binecuvântați pe Domnul, Dumnezeu Cuvântul, care le-a făcut pe toate, cu înțelepciune le-a făcut ...” (Utrenia 1 ianuarie, cântarea a 8-a, irmos).

Anul 2020 să fie bun, fericit, binecuvântat și pașnic.

La mulți ani! ”

Apoi, după ce s-au cântat troparul Tăierii împrejur a lui Hristos „Chip omenesc ai luat neschimbându-Te...” și cel al Sfântului Vasile „În tot pământul a ieșit vestirea ta...” , Preafericirea Sa a tăiat Vasilopita urând „Un An Nou 2020 binecuvântat și pașnic” și a împărțit bucățile celor prezenți.

Pe când Vasilopita a fost împărțită, studenții Școlii Patriarhale de pe Sion au cântat colinde de Crăciun și de Anul Nou.

După ceremonie, elevii au mers în Patriarhie și la Mănăstiri ca să cânte colinde.

Ceremonia tăierii Vasilopitei a avut loc și la Epitropikon, după Utrenia și Sfânta Liturghie a Sfântului Vasile cel Mare, marți dimineață, pe 1/14 ianuarie 2020, prima zi a Anului Nou pentru Părinții Aghiotafiți, și o altă prăjitură a fost tăiată în timpul prânzului la trapeza Patriarhiei.

Din partea Secretariatul General

httpv://youtu.be/24AWL_N87BY